

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg venter et øjeblik med afstemningen, for vi er blevet lidt hurtigt færdige.

Jeg skal gøre opmærksom på, at der kommer endnu en afstemning i dag. Det er under punkt 7 på dagsordenen.

Kl. 17.20

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Vi gør klar til afstemning, men vi skal lige have omdelt det sidste forslag til vedtagelse, inden vi kan stemme.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 73 af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S) og Lars Barfoed (KF) (*se side 7816*) vedtoges med 76 stemmer (V, S og KF) mod 29 (DF, SF, RV, EL og KD).

Kl. 17.25

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Peter Skaarup (DF) (*se side 7829*).

Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Anne Grete Holmsgaard (SF) (*se side 7840*).

Forslag til vedtagelse nr. V 76 af Elisabeth Arnold (RV) (*se side 7845*).

Forslag til vedtagelse nr. V 77 af Søren Søndergaard (EL) (*se side 7849*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil endnu en gang gøre opmærksom på, at der er endnu en afstemning i dag under punkt 7 på dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 40:**Forespørgsel til udenrigsministeren:**

»Hvad kan regeringen oplyse om Europa-Kommissionens arbejdsprogram?«

Af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Gitte Seeberg (KF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Keld Albrechtsen (EL) og Tove Videbæk (KD).

(Forespørgslen anmeldt 27/1 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 30/1 2004).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forespørgerne, fru Charlotte Antonsen, men der skal være betydeligt mere ro i salen!

Begrundelse**Charlotte Antonsen (V):**

Forespørgslen om Europa-Kommissionens arbejdsprogram, som vi nu skal tage fat på, er en forespørgsel, som vi fremover agter at holde en gang om året. Begrundelsen herfor er simpelt hen at give os her i Folketinget mulighed for at få et overblik over de sager, der er på vej i EU-systemet.

Som vi netop har diskuteret under den forrige forespørgsel, er det jo Kommissionen, der tager initiativerne, så for at skabe overblik over, hvad der er på vej, er det altså fremover meningen, at vi skal drøfte Kommissionens arbejdsprogram.

Besvarelse**Udenrigsministeren (Per Stig Møller):**

Jeg synes, det er en udmærket idé at give mulighed for at få et samlet overblik over, hvad der er på vej, så derfor vil jeg godt takke forespørgerne for initiativet.

Som det blev sagt, tror jeg, det vil være nyttigt at gennemføre en sådan forespørgselsdebat hvert år. Denne gang må jeg jo tilstå, at vi er nået 3 måneder ind i det år, som arbejdsprogrammet dækker, så fremover må vi selvfølgelig stile mod en debat i begyndelsen af året.

Kommissionens arbejdsprogram skal ses i sammenhæng med den vægt på politisk planlægning og prioritering, som i stigende grad kendetegner EU. Målet er at sikre konsistens i

EU's politiske arbejde. Det bliver ikke mindre vigtigt i et EU med 25 og flere medlemmer, og derfor besluttede vi også på Det Europæiske Råds møde i Sevilla i 2002, at Det Europæiske Råd skal udarbejde både et flerårigt, strategisk program og et årligt arbejdsprogram. Kommissionens arbejdsprogram er da også resultatet af en grundig dialog med Rådet og Europa-Parlamentet på grundlag af endnu et planlægningsinstrument, nemlig Kommissionens årlige politiske strategi, som fremlægges i begyndelsen af året, før arbejdsprogrammet træder i kraft.

2004 er et lidt usædvanligt år med en tætpakket europapolitisk kalender. Den 1. maj udvides EU med ti nye medlemslande, i juni er der valg til Europa-Parlamentet, og i november tiltræder en ny Kommission. Det giver naturligvis særlige vilkår for planlægningen af Kommissionens arbejde, men det gør ikke dette arbejde, som på mange måder udgør ryggraden i EU-samarbejdet, mindre vigtigt.

I arbejdsprogrammet peger Kommissionen på tre prioriteter for arbejdet i 2004. De er 1) gennemførelse af udvidelsen, 2) fremme af stabilitet internt i EU og eksternt, og 3) bæredygtig vækst. Vi har fra dansk side støttet Kommissionens overordnede prioriteringer. Jeg kan ikke i min besvarelse her i dag gå i detaljer med samtlige af Kommissionens lov- og arbejdsinitiativer, men inden for hver af Kommissionens tre prioriteter vil jeg gerne lægge op til en overordnet debat ved at pege på de efter regeringens opfattelse vigtigste spørgsmål, som kommer til at præge EU i så vel 2004 som årene fremover.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der skal være mere ro i salen!

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror, Socialdemokraterne holder en kaffeklub derovre sammen med en enkelt Venstrekvinde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Må jeg bede om, at samtalerne, der foregår i den del af salen, fortsætter udenfor. De forstyrrer mødet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke høre, hvad jeg selv siger.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak. Værsgo, minister.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan godt høre, hvad jeg selv tænker.

Udvidelsen den 1. maj er naturligvis hovedprioriteten. Det bliver en helt central opgave at sikre, at de nye medlemslande hurtigst muligt bliver integreret fuldt ud i det indre marked til gavn for både dem selv og os.

De ti nye medlemslande er ikke store økonomier. Tilsammen kommer de til at stå for bare ca. 5 pct. af EU's BNP, men mange af dem har imponerende vækstrater. Litauen har f.eks. sidste år haft en vækst på 9 pct., og levestandarden i Slovenien er tæt på niveauet i flere af de gamle EU-lande i Sydeuropa. Det vil være til stor gavn for både dem og os, at de hurtigst muligt bliver ordentligt integrerede i det indre marked.

Lige så vigtigt bliver det at sikre, at rammerne for det udvidede EU bliver tilrettelagt på en sådan måde, at samarbejdet bevarer sin effektivitet og sin handlelygtighed. Vi har tidligere i dag talt om, at et af hovedformålene med forslaget om en ny forfatningstraktat for EU netop er at styrke EU's beslutningsdygtighed i en situation med 25 eller flere medlemmer. Forfatningstraktatens svar er flere flertalsafgørelser og færre muligheder for, at et lille mindretal kan blokere.

Kl. 17.30

Det er vigtigt at fastholde fællesskabstilgangen. Det er vigtigt at fokusere på helheden og at undgå sektor- eller nettofordelsbetragtninger.

Vi skal ikke ende i at få direktorater og pionergrupper, fordi EU ikke kan beslutte sig i den nye 25-gruppe. Vi skal ikke have lande, der går foran, fordi resten ikke vil følge med, men vi skal fortsætte den fælles beslutningsmåde.

De samme hensyn bør være styrende, når det gælder drøftelsen af EU's finansielle rammer for 2007-2013, som vi for alvor tager hul på i 2004. Mens regeringskonferencen først og fremmest handler om at tilpasse EU's institutioner og beslutningsprocedurer til det udvidede EU, så handler de finansielle rammer om at tilpasse EU's politiske og finansielle prioriteter til det udvidede EU.

Det bliver vigtige, men også vanskelige forhandlinger, som må forventes at fortsætte ind i 2005 og måske i 2006.

Regeringen vil i forhandlingerne bl.a. lægge vægt på, at der sker en målrettet prioritering af EU's samhørighedsmidler til fordel for de mindst velstående lande og regioner, dvs. i første række de nye medlemslande. Derudover må der sikres midler til øget forskning, uddannelse og innovation på europæisk plan samt til den

nødvendige styrkelse af EU's retlige og indre samarbejde og EU's eksterne relationer.

Den anden prioritet er stabilitet. Det opnås ikke mindst ved en aktiv indsats i EU's fortsatte udvidelsesproces og i forhold til vores nabo-områder både i og uden for Europa.

Nogle lande er tættere på at opfylde betingelserne for EU-medlemskab end andre. Nogle lande giver det ikke mening at se som fremtidige EU-medlemmer, men i alle tilfælde gælder det, at EU må styrke partnerskabet med vores nabo-områder, hvis vi skal modvirke den ustabilitet uden for EU, som uvilkaarligt giver konsekvenser inden for EU's egne grænser.

Der er ingen tvivl om, at også EU's indre sikkerhed og stabilitet vil få høj prioritet i dette og de kommende år. På den dystre baggrund af terrorangrebene i Madrid vil ikke mindst samarbejdet om terrorbekæmpelse blive intensiveret. Regeringen støtter, at EU's styrkes som omdrejningspunktet for medlemstaternes internationale samarbejde på dette område.

EU må se på terrorisme i alle dens aspekter både inden for og uden for Europa. Vi må sikre fuld gennemførelse af de forskellige tiltag, som er vedtaget i EU siden 2001.

Vi må fremskynde en række initiativer, som allerede er undervejs, og vi må sikre koordinationen af de forskellige initiativer inden for alle tre søjler. Regeringen støtter oprettelsen af en antiterror- og terroristkoordinator inden for rammerne af Rådets Generalsekretariat.

Jeg vil også gerne fremhæve den vigtige rolle, som Kommissionen kan få i bestræbelserne på at bekæmpe terrorismens rødder ved at fremme en langsigtet, økonomisk, social og politisk udvikling i de lande, hvor håbløsheden danner alt for god grobund for terrorisme.

Ud over markante finansielle instrumenter kunne en ny EU-kommissær med ansvar for demokratisering, god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder bidrage til at skabe gennemslagskraft til denne vigtige opgave. En sådan ny kommissær kan sikre en effektiv udnyttelse af Unionens forenede økonomiske midler. Den nye kommissær kunne også udgøre et samlingspunkt for det helt nødvendige transatlantiske samarbejde med henblik på at fremme demokrati og menneskerettigheder i hele det mellemøstlige område.

Det retlige og indre samarbejde i EU har generelt fået fornyet fremdrift siden Det Europæiske Råds møde i Tampere i 1999. Det gælder bl.a. det civilretlige samarbejde, arbejdet med at

sikre EU's ydre grænser, bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet, forhindring af illegal immigration og meget mere. I løbet af i år vil vi også tage skridt til yderligere styrkelse af RIA-samarbejdet, altså retlige og indre anliggender. Regeringen ser frem til Kommissionens forventede udspil over sommeren til næste fase, det såkaldte Tampere II.

Den tredje hovedprioritet for Kommissionen var altså den bæredygtige vækst, og det er nødvendigt i en tid, hvor globaliseringen betyder stærk international konkurrence og udflytning af arbejdspladser i stor stil.

Det kræver en aktiv indsats over en bred front for at overvinde de svagheder, der kendetegner Europas økonomi i dag, og som hæmmer vores konkurrenceevne. Det handler om ufleksible arbejdsmarkeder, overregulering af virksomhederne, for ringe forsknings- og innovationsindsats f.eks. Alt sammen er dette med til at svække væksten og forhindre os i at høste fordelene ved globaliseringen.

Med Lissabonstrategien har vi i EU sat os for at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige vidensbaserede økonomi i 2010, men med det nuværende tempo når vi ikke alle strategiens ambitioner. Det ved vi godt, og derfor har vi også på topmødet her over torsdag-fredag besluttet at sætte vækststrategien i vejret.

Et af målene er større produktivitetstilgange, det er at være på forkant med den højteknologiske udvikling. Det er også baggrunden for regeringens initiativ til øgede investeringer i forskning, teknologisk udvikling og uddannelse både på nationalt plan og i EU. Vi må også sikre, at forskningsresultaterne udnyttes bedre og billigere eller med andre ord styrke innovationen i de europæiske virksomheder.

Kl. 17.35

Det bliver desuden en særlig opgave at integrere EU's nye medlemmer i Lissabonstrategien. Denne Lissabonstrategi skal midtvejsevalueres i 2005. Kommissionen spiller en afgørende rolle i forberedelsen af denne evaluering. Fra dansk side vil vi bidrage aktivt og konstruktivt. Det er vigtigt med en grundig forberedelse af forårstopmødet i 2005, der er faktisk kun et år til.

Vi hilser derfor Kommissionens udpegelse af en forberedende gruppe med den tidligere hollandske premierminister Wim Kok i spidsen velkommen. Vi får ikke flere chancer for at vise, at EU er på rette spor frem til 2010. Vi må være parate til at tænke nyt for at styrke konkurrenceevnen og den jobskabende vækst.

Med den dagsorden vi har foran os, turde det være klart, at EU er uomgængelig som rammen for det fremtidige europæiske samarbejde.

Spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal være med i EU eller ej, hører fortiden til. EU-samarbejdet er nødvendigt for at sikre et helt Europa og for at møde de økonomiske, globale udfordringer, som vi står over for. EU-samarbejdet giver Danmark indflydelse på de afgørende politiske beslutninger for Europa og for os selv.

Derfor skal vi nu sætte alle kræfter ind på at præge den europæiske udvikling gennem en aktiv og konstruktiv indsats, og det kan vi jo så begynde med i dag.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Som det lige blev nævnt, har Kommissionen på sit arbejdsprogram tre prioriteter. Den første er østudvidelsen. Det har vi talt om i den forrige debat, men når man ser på det fra Kommissionens side, er det jo klart, at ti nye medlemslande i EU vil lægge stort beslag på Kommissionens tid og kræfter, så under alle omstændigheder er det et usædvanligt år for Kommissionen, fordi den nye østudvidelse, som vi har kæmpet så hårdt for, selvfølgelig også i praksis vil betyde, at man på andre områder måske kommer til at gå lidt langsommere fremad.

Den anden prioritet, Kommissionen har, er sikkerhed og stabilitet. Det er klart, at det er blevet opprioriteret yderligere efter terrorangrebet i Madrid. Noget af det nye, der er kommet på her, er jo, at vi får en ny antiterrorismekoordinator og at få styrket samarbejdet mellem de europæiske efterretningstjenester. Det er helt klart noget, som Venstre ønsker at styrke. Vi ønsker, at Europa og EU skal være et sikkert sted at færdes, og når der, som vi ser i øjeblikket, er anslag mod demokratierne, mod vore naboer, så må vi oppe os i EU for at sikre, at vi kan levere et effektivt modspil.

Kommissionens tredje prioritet er det, der hedder en bæredygtig vækst, og det vil jeg lægge hovedvægten på i min tale i dag. Som nævnt startede Lissabonprocessen, som jo handler om at skabe flere arbejdspladser, mere dynamik i Europa, i marts 2002. Vi står altså over for nogle midtvejsforhandlinger allerede til næste år, 2005.

Der er det vigtigt, at vi allerede nu kridter skoene, for noget af det, vi har savnet i Lissabon-

processen, er jo, at der skulle være lidt mere fremdrift, som det allerede er blevet nævnt af den socialdemokratiske ordfører, hr. Henrik Dam Kristensen. Det drejer sig jo om at fastsætte nogle fælles vækstmål, og derefter er det op til de enkelte lande at gennemføre politikken i praksis; det er jo godt, og især når man er liberal, er det godt med sådan en decentralisering af den praktisk førte politik.

Omvendt siger det også sig selv, at der så er risiko for, at der ikke sker tilstrækkeligt på området. Det, vi tror der er behov for i Lissabonprocessen, er, at man fokuserer yderligere på nogle få mål og så i øvrigt gør en ekstra indsats for at sikre, at alle lande kommer med. Jo flere lande, der trækker på samme hammel økonomisk set, jo større effekt vil det have for vores velstand og fremgang i Europa.

Så har vi for nylig fra Venstres formand hørt et glimrende forslag om, at vi skal komme med et indre marked for forskning, udvikling og uddannelse. Det er naturligvis noget, Venstre står bag. Der er et stort behov for, at vi i Europa bliver bedre til at forske og udvikle os, så vi kan tage konkurrencen op med USA og Japan på disse områder. Det er viden, vækst og velfærd, der hænger sammen, der danner grundlaget for innovationer og for nye arbejdspladser, så det er et område, hvor EU skal bidrage mere.

Der er simpelt hen behov for at satse mere, der er behov for at forfølge nye mål. Der er så til gengæld også behov for en afvikling af den klassiske regionalpolitik. Fremover mener vi i Venstre, at det kun skal gives til de allerfattigste, men at en større del af vore midler i EU skal dirigeres hen i det, der er fremtid i, nemlig forskning, innovation, teknologi.

Kl. 17.40

Kommissionen vil også forbedre arbejdet med at koordinere økonomi- og finanspolitikken, og det støtter vi også stærkt i Venstre. Der er simpelt hen behov for en stærk europæisk valuta. Vi er ikke med, men vi er jo lige så afhængige som andre europæiske lande af, at der er en økonomisk stabil udvikling, og at valutakursen er, så vi kan regne med den.

Dernæst er vi også afhængige af, at alle lande inden for eurosamarbejdet bliver behandlet ens, og derfor er vi meget interesserede i, at Kommissionen fastholder sit kraftige engagement i at sikre, at alle regler inden for stabilitetspagten overholdes, så vi har udsigt til også i fremtiden at have en god stabil euro.

Henrik Dam Kristensen (S):

Der er god grund til, at vi i Folketinget har en forespørgselsdebat om EU-Kommissionens lovgivning og arbejdsprogram for 2004, for det lægger hovedlinjerne for årets EU-initiativer. Det er også med til at give Folketinget og i øvrigt andre nationale parlamenter en mulighed for at følge EU-politikken tæt. Det er Socialdemokratiets holdning, at vi i de kommende år, straks efter at EU-Kommissionen fremlægger deres forslag, skal tage en debat herom i Folketinget.

Udvidelsen, som vi har sagt så mange gange i dag, betyder fra 1. maj ti nye lande. Jeg synes, man skal bemærke, at de nye lande har en større vækst end de nuværende EU-lande og derfor rent faktisk positivt vil bidrage både til øget vækst og til beskæftigelse. Det er en historisk forening af Europa, som kan og skal blive til gensidig gavn for os alle sammen.

Europaparlamentsvalget den 13. juni er vigtigt, fordi Europa-Parlamentet er medlovgiver i EU sammen med regeringerne i Rådet. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, hvilken politisk sammensætning, Parlamentet får, og derfor er det også vigtigt, at vi får en høj stemmeprocent. Socialdemokratiet vil gerne opfordre regeringen til at afsætte penge til en kampagne, for at vi får befolkningen til at stemme den 13. juni, så vi når så høj en stemmeprocent som overhovedet muligt.

I Socialdemokratiet er vi særskilt opmærksomme på, at der i Europa skal skabes øget vækst og beskæftigelse. Der investeres ganske enkelt alt for lidt i Europa, en arbejdsløshed omkring 8 pct. er alt for høj. Der skal investeres langt mere i forskning og udvikling på nye teknologiområder, så der kan skabes nye arbejdspladser. Det skal selvfølgelig være til gavn for befolkningerne som helhed, for udviklingen og for beskæftigelsen.

Infrastruktur og investeringer i det er afgørende vigtigt. Det er veje, jernbane, broer og energi, it-netværk skal have høj prioritet, og fra Socialdemokratiets side ser vi gerne, at Femer Bælt også får topprioritet.

Der er og skal tages initiativer til en miljø-mæssig bæredygtig udvikling, det ønsker vi at understøtte. Vi understøtter også Kommissionens forslag til at effektivisere det indre marked, håndhævelse af fødevarerikkerhed, miljøregler osv. osv.

For os Socialdemokrater er målet, at vi i Europa får sat en fælles dagsorden for velfærd, udvikling, fuld beskæftigelse, miljø, og at Europa får indhentet det teknologiske efterslæb og kom-

mer op i gear med offentlige og private investeringer i fremtiden. Det er tiden til, at vi tager os sammen i Europa, hvis målet om at gøre EU til verdens førende videnskонтinent i 2010 skal lykkes.

Foran ligger en af de ting, som vil blive afgørende vigtig, og hvor vi vil se pejlemærkerne for Europa i fremtiden, det er, når budgettet skal vedtages. Her er det efter vores mening afgørende, at vi dels selvfølgelig sikrer de forpligtigelser, vi har over for de nye medlemslande, dels at vi også her signalerer, at vi har viljen til at nå målene, når det gælder Lissabonprocessen. Den europæiske dagsorden er tæt pakket i 2004, men for øvrigt også i de kommende år. Der kommer ny Kommission, og opgaven er at nå så meget som muligt, før at den nuværende skifter.

Afslutningsvis skal jeg på Socialdemokratiets vegne opfordre regering og Folketing, ja, alle partier, til at give europapolitikken højere prioritet i den danske debat både op til europaparlamentsvalget og også efter, så den danske befolkning er aktivt med i diskussionen om de nye muligheder, det europæiske samarbejde indeholder på en lang række områder, som vi jo ved har betydning for vores hverdag.

Det er et nyt udvidet EU, vi har foran os. Det kræver vores aktive deltagelse for vores egen, men også for Europas skyld.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi meget positive over for, at vi her i Folketinget får en løbende debat om Kommissionens arbejdsprogram. Vi kan lide det eller ej, men Kommissionen har jo meget magt i EU, og det er det, at vi skal have de her debatter selvfølgelig også tegn på, at det har betydning, hvad Kommissionen fremkommer med, og hvad det er for noget arbejde, Kommissionen prioriterer. Så den debat må vi have i Folketinget.

Kl. 17.45

Når det gælder de tre hovedpunkter: udvidelsen, stabilitet i EU og den bæredygtige vækstudvikling, så er det fra Dansk Folkepartis side vigtigt, synes vi, med miljø, forbrugerbeskyttelse, også nogle af de ting, som hr. Henrik Dam Kristensen var inde på for lidt siden. Her kan vi være mere bekymrede for, at en for stor del af EU's fokus og også en for stor del af EU's budget kommer til at gå til udvidelsen, som på mange måder bliver en enorm udfordring for EU-landene. Formentlig en langt større udfordring, end nogen fra starten havde regnet med.

Man husker vel den tidligere tyske forbunds-kansler Helmut Schmidt og hans – kan man godt sige – nærmest dommedagsagtige betragtninger over udvidelsen, over hvor en stor økonomisk møllesten den vil være for EU-landene. Han henviser til, hvad der skete med den lokale østudvidelse, som Vesttyskland foretog til Tyskland, og det er noget, der betyder enorme ressourcer, der skal sættes af til at håndtere de ting.

Der kan vi godt være bekymrede for, at man bruger for mange ressourcer på udvidelsen og ikke tænker på mange af de andre dagligdags problemer inden for EU, som skal løses, som løbende ikke bliver løst, fordi man har travlt med de store perspektiver: forfatning, udvidelse osv.

Vi kunne godt tænke os, at man, kan man sige, førte EU back to nature, altså kiggede på, hvad vi kan gøre for at forbedre det indre marked. Statsstøtteregler er et godt eksempel på noget, man burde prioritere højt. I øjeblikket ser vi desværre det, at man f.eks. på skibsværftsområdet er nødt til at indføre statsstøtte. Noget, man nærmest må korse sig over, at EU indfører set på baggrund af, at man igennem årene har forsøgt at komme statsstøtte til livs, og også den danske skibsværftsbranche har været meget optaget af, at statsstøtte kommer væk.

Alligevel er det en del af EU's opgaver nu at sørge for, at der kan blive statsstøtte til egne værfter. Det er så op til landene, om man vil give den statsstøtte, men man tillader det, selv om man har kæmpet for over for bl.a. Sydkorea, at man skulle afskaffe statsstøtte. Det kunne vi godt tænke os, at den danske regering satte fokus på og kæmpede imod, at der gives statsstøtte og kæmpede for, at man med WTO blev enige om nul statsstøtte f.eks. til skibsværfter.

Når vi ser på EU's budget, og det affødes til en vis grad af EU-Kommissionens arbejdsprogram, så er det klart, at det er en meget, meget stor udvidelse, som de budgetforhandlinger, der er i gang i øjeblikket, medfører. Det er meget, meget omfattende, hvad også Danmark kommer til at betale af bidrag fremover, hvis Kommissionens budget går igennem. Derfor er det et område, vi synes, den danske regering skal holde meget fokus på, og vi undrer os i og for sig over, at man som dansk regering, der går ind for skattestop og moderat vækst i de offentlige udgifter, ikke slår hårdt til over for EU-Kommissionens flotte tanker om en meget stor vækst i Kommissionens budget i årene fremover.

Så vi må sige, at på mange måder er det godt, at vi har diskussionen her i Folketinget på bag-

grund af Kommissionens programmerklæringer, men det vil også være godt, hvis den danske regering klart markerer over for EU, at det måske ikke altid er de rigtige prioriteringer, man vælger.

Lars Barfoed (KF):

Da Det Konservative Folkepartis EU-ordfører, fru Gitte Seeberg, ikke kan være til stede i dag, er det tilfaldet mig at holde Det Konservative Folkepartis indlæg under denne debat.

Kommissionens arbejdsprogram indeholder jo en række meget centrale områder, der er vigtige at prioritere og fortsat arbejde målrettet med. De falder især inden for tre hovedområder. Det er for det første naturligt nok udvidelsen, så er det sikkerhed og stabilitet, og endelig som den tredje vækst.

Om godt en måned slår Den Europæiske Union dørene op for ti nye medlemslande fra Øst- og Centraleuropa, og vi ved, at forberedelserne i de nye medlemslande har været mange, og at landene generelt er kommet langt, også med implementering af kompliceret lovgivning, men der venter stadig væk et stort arbejde med at sikre, at de nye medlemslande nu også bliver fuldt ud integreret i det indre marked.

Kl. 17.50

Vi Konservative er enige i, at et målrettet arbejde med det må have en meget høj prioritet. Optagelsen af så mange nye medlemslande har en historisk dimension og repræsenterer derfor også enestående muligheder for den videre udvikling af EU og også for udviklingen af de enkelte medlemslande og ikke mindst naturligvis de nye medlemslande.

Derfor er det også nødvendigt, at rammerne om samarbejdet er i orden. EU skal fortsat kunne være effektiv og handlelydig, også når vi bliver 25 medlemslande. Det er vores håb, at dette kan sikres med en kommende forfatnings-traktat, der giver flere flertalsafgørelser og omvendt også færre muligheder for, at et lille mindretal kan blokere.

De tragiske terrorbombninger 11. marts i Madrid har desværre for alvor mindet os om, at krigen mod terror langtfra er vundet, og at vi i EU må stå sammen og ruste os imod nye angreb. Terrorangrebene har derfor forstærket fokus på det, der er Kommissionens anden hovedprioritet, nemlig sikkerhed og stabilitet. Viljen til at samarbejde i kampen mod terror har vi allerede set med resultatet af Rådets møde i Bruxelles den 25.-26. marts i år. Der blev truffet mange

vigtige beslutninger, som det nu gælder om at få ført ud i livet og gerne jo før jo bedre.

I Det Konservative Folkeparti hilser vi beslutningen om en antiterrorismekoordinator velkommen, og vi slutter også fuldt og helt op om at styrke og operationalisere samarbejdet inden for en bred vifte af områder, bl.a. efterretnings-samarbejdet, terrorfinansiering og civilt beredskab.

Vi ser også vigtigheden af at sikre stabilitet i forhold til EU's nabolande, der jo ofte har nogle håbløse økonomiske og sociale forhold, der også kan bidrage til den tragiske terrorisme. Derfor må EU også bestræbe sig på at bekæmpe terrorisme gennem en langsigtet udviklingspolitik, der sikrer social, økonomisk og politisk stabilitet.

Endelig kan jeg også tilslutte mig udenrigsministerens tilfredshed med, at Lissabonprocessen er viet en fremtrædende plads i arbejdsprogrammet. Bæredygtig vækst er et afgørende mål for Europa, og derfor er opfyldelsen af Lissabonstrategien af overordentlig stor betydning.

Globaliseringen giver svære odds for den bæredygtige vækst. Vi ser udflytning af arbejdspladser til Østen, hvor arbejdskraften er billigere og arbejdsvilkårene ringe. Det kræver derfor en aktiv og viljefast indsats på alle områder at få rettet op på de forhold, som hæmmer vores konkurrenceevne i dag, så vi også i fremtiden kan konkurrere på global basis under hensyn til bæredygtigheden.

Vi Konservative ser alt i alt positivt på de prioriteringer, som Kommissionen har udpeget i sit arbejdsprogram, og har store forventninger til det kommende samarbejde.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Det, vi diskuterer i dag, er Prodikommisionens sidste arbejdsprogram. Europa-Kommissionens ansigter skifter den 1. november 2004, men inden da vil der være en række prioriteter i arbejdsprogrammet, der hænger tæt sammen med den fremtidige udvikling af det europæiske samarbejde. Derfor er programmet ikke så ambitiøst, hvad angår ny lovgivning. Den altoverskyggende opgave er nemlig udvidelsen, som jo finder sted den 1. maj.

Det Radikale Venstre forstår Kommissionens prioritering, og vi er enige i prioritering af udvidelsen, og vi hilser den velkommen. Det er den

vigtigste opgave, Europa har stået over for i mange år.

På grund af de ti nye lande i medlemskredsen skal Kommissionen begynde at ændre de politiske og finansielle rammer, så budgettet stadig holder indtil 2006. Der er mange konkrete tiltag. Vi vil nævne nogle enkelte.

De eksisterende programmer skal tilpasses, så de har nye lande med. Fælles lovgivning skal håndhæves, f.eks. miljø, indre marked, fødevareresikkerhed. Der skal være fælles regler om ydre grænsekontrol, de skal gennemgås, så de er vandtætte, og der skal være sikring af den nukleare sikkerhed også i de nye lande.

Kommissionen fortsætter sine forhandlinger med de ansøgerlande, der i øjeblikket er inde i medlemsoptagelsesforhandlinger. Det er jo Rumænien og Bulgarien, og de skal også behandle den formelle ansøgning i forbindelse med Kroatiens ansøgning om medlemskab.

Kl. 17.55

Det Radikale Venstre håber, at forhandlingerne med Rumænien og Bulgarien kan klares inden for tidsfristen til 2007, men vil også fastholde over for de to lande, at Københavnskriterierne naturligvis skal opfyldes.

Kommissionen vil inden sin tilbagetræden også aflevere sin rapport om Tyrkiet, så Rådet i december kan tage stilling til, om landet opfylder de politiske Københavnskriterier med en mulig indledning af tiltrædelsesforhandlinger for øje. Vi venter alle spændt på denne rapport. Der er allerede nu gået heftig politisk debat i dette spørgsmål, inden man har set konklusionerne.

Vi har, og når jeg siger vi, er det jo hele EU, også den danske regering og de danske regeringer helt tilbage til 1993, lovet Tyrkiet, at de vil blive vurderet reelt i forhold til Københavnskriterierne, så nu er spørgsmålet ikke længere, om de hører til i Europa eller ej – det gør de. Tyrkiet har gjort fremskridt i de seneste år, og vi skal blive ved med at hjælpe dem videre i denne proces.

Det Radikale Venstre har ingen principiel modstand over for Tyrkiet som eventuelt kommende EU-medlemsland. I hele debatten om, hvorvidt Tyrkiet hører med i Europa eller ej, må vi dog alligevel tænke på, at hvis det rent faktisk lykkes gennem optagelsesforhandlingerne og gennem debatten at få etableret et fuldgyldigt demokrati, et retssamfund og et samfund med respekt for menneskerettighederne i Tyrkiet, så ville det jo være en kolossal triumf for EU, og

det ville være et fantastisk fremskridt og godt at have et muslimsk land, som bekendte sig til demokratiet og til menneskerettighederne. Så tænk også på de gevinster, der er ved at kunne få Tyrkiet med, og ikke blot på de risici, der er.

Det næste punkt, jeg vil nævne, er budgettet. Kommissionen fremlægger en første gennemgang af sit syn på den fremtidige økonomiske ramme for fællesskabet. Vi arbejder ud fra den betragtning, at vi skal have uvidelsen til at fungere, men budgettet skal naturligvis ikke vokse uhæmmet. Der er gode chancer for at kunne omfordele ressourcerne inden for det nuværende budget, men derudover skal vi også have en snak om rabatorningerne i forbindelse med et kommende budget.

Kommissionen gennemgår alle de tiltag, der er blevet sat i gang på forskellige topmøder; det er Kommissionens opgave at presse på, for at landene ikke glemmer deres egne målsætninger. Det gælder jo bl.a. Lissabonstrategien, hvor forskning skal udgøre 3 pct. af BNP, det gælder udviklingen af Europas sociale model, det gælder funktionen af ØMU-traktaten, det skal være både bedre og smidigere, og det gælder også EU's infrastruktur.

Kommissionen gennemgår alle tiltag til samarbejdsaftaler med de nye østlige nabolande, og det betyder jo så selvfølgelig Rusland, det betyder Ukraine, det betyder Hviderusland, det betyder Moldova og landene omkring Middelhavet, alle de nordafrikanske lande, som også betyder meget for freden og stabiliteten i vores område.

Desuden udbygges samarbejdet omkring et område med frihed, retfærdighed og sikkerhed, hvilket vil sige at opnå ligevægt mellem at slå ned f.eks. på at forhindre illegal indvandring og samtidig sikre, at lovlige indvandrere får en retfærdig og ordentlig integration.

Til sidst mener vi, at det er vigtigt, at Europa fremmer kampen mod fattigdom i resten af verden, både gennem forhandlingerne i WTO og gennem fokusering på en bæredygtig udvikling og en god udviklingsbistand.

Søren Søndergaard (EL):

I sin meddelelse fra den 29. oktober 2003 skriver Kommissionen om sit arbejdsprogram for 2004, at der er tre hovedpunkter, prioriteringer, på arbejdsprogrammet: tiltrædelse af de ti nye medlemslande, stabilitet og endelig en bæredygtig vækst. Det er jo ikke ligefrem sindsoprivende

overskrifter, selv om der skjuler sig en lang række problemer og udfordringer under dem alle.

Når Unionen snakker om en bæredygtig vækst, så lyder det godt, men er knap så godt i praksis. Som Danmarks Naturfredningsforening påpegede i sit brev til Folketingets Europaudvalg, bilag 650, er det på flere områder gået tilbage for EU's miljøbeskyttelse, og de opfordrer til at rette op på dette.

Når væksten skal op og i gang, som det blev konstateret på EU-topmødet i oktober sidste år, så anbefales det i konklusionerne, at der lægges vægt på ikke at påføre erhvervslivet øgede omkostninger, og der henvises direkte til kemikalieforslaget, der skulle komme fra Kommissionen. Samtidig vedtog topmødet som en konsekvens af sine prioriteringer at flytte direktivforslaget fra miljøministrenes råd til erhvervsministrenes, som man regnede med ville være mere lydhort over for erhvervslivets interesser.

Når Kommissionen i sit arbejdsprogram skriver, at kampen mod fattigdom og indsatsen for at fremme en bæredygtig vækst i resten af verden skal videreføres, så hænger det ikke sammen med EU's udspil over for udviklingslandene og til WTO-konferencen i Cancún. Man kan ikke kræve miljørigtige udspil af de fattige lande, samtidig med at man nægter dem lige handels- og markedsmæssige vilkår.

Kl. 18.00

Bæredygtig vækst hænger for mig at se heller ikke sammen med en satsning på industrilandbrugets udvikling af brug af pesticider m.v., samtidig med at man ikke klart opprioriterer organisk landbrug. I det hele taget må man sige, at bæredygtighed er en floskel, som er alt andet end bæredygtig i praksis.

For at bedømme, om et forslag er bæredygtigt, om det går i den rigtige retning, er det vigtigt at lave konsekvensberegninger af samtlige et forslags arbejdsmiljø- og miljømæssige konsekvenser, og, som Danmarks Naturfredningsforening skriver i ovennævnte brev: »... ikke kun på omkostningerne for de forurenende virksomheder.«

Derfor skal princippet om, at forurenere betaler for senere konstaterede miljøskader, knæ sættes, f.eks. således at gmo-producenter betaler for overskridelser og forureninger af organisk producerede afgrøder.

Når Kommissionen går ind på det andet prioriterede område, nemlig stabilitet, snakker man om sikkerhed ved EU's grænser, om tættere økonomisk og politisk samarbejde med landene i

Central- og Østeuropa ud over dem, der nu bliver medlemmer, om Schengensystemet for at sikre kontrol med grænserne, om indsats mod terrorisme og om tredjeländes samarbejde med EU om at begrænse ulovlig indvandring.

For mig betyder sikkerhed og stabilitet nogle gange det modsatte af tryghed og orden. F.eks. betyder fastholdelse – man kan kalde det orden – af ulige handelsforhold, fastholdelse af en ulige social og økonomisk orden, masseudvandring – den være sig økonomisk eller politisk eller socialt betonet. Den bedste sikring, EU kan få, er at være med til at lave ændringer, drastiske ændringer af de sociale, økonomiske og politiske forhold i tredjelände.

Det fører så over i den tredje hovedprioritering, de ti nye medlemslande og deres tilpasning og integration i Unionen. For her er der tale om en envejsforestilling i udpræget grad. De nye lande skal tilpasse sig Unionens markedsökonomi. De mange direktiver og forordninger sørger for de store omstillinger af de statslige og private måder at fungere på, så disse lande kan leve op til EU-kravene.

Befolkningerne i disse lande har allerede i adskillige år måttet stå model til barske sociale og økonomiske omlægninger i deres lande. Så barske betingelser, at det må betvivles, at de gamle EU-politikere, hvad enten der er tale om regeringschefer, Europa-Kommissionen eller embedsmændene i EU, nogen sinde ville turde foreslå endstige gennemføre bare noget lignende i deres egne lande. Og så kan man oven i købet ikke forstå, lader det til, den folkelige utilfredshed, der er med EU i mange af landene.

Oven i disse mange sociale og økonomiske tilpasninger må de ti landes regeringer så opleve, at samtlige lande undtagen Irland på forhånd er så bange for masseindvandring til EU's arbejdsmarked, at de på forhånd indfører alle mulige og umulige restriktioner. Det er mildest talt ikke kønt at se på, og det virker som om, at når moral er godt, så er dobbeltmoral dobbelt så godt.

Min konklusion efter læsning af Kommissionens arbejdsprogram er derfor, at vi nogle gange godt kunne bruge noget mere ustabilitet, nogle kraftige forandringer i markedsökonomien, nogle kraftige forandringer i det industrielle landbrugssamfund, for at det overhovedet giver mening at snakke om bæredygtighed. Og det er der desværre ikke meget der tyder på p.t.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Så nemt synes jeg ikke, at hr. Søren Søndergaard skulle slippe.

Der var ikke så forfærdelig meget, jeg var enig i, men der var en enkelt ting, jeg måske ville bede hr. Søren Søndergaard om at forholde sig til. Jeg er enig med hr. Søren Søndergaard i, at man har flyttet kemikaliedirektivet fra der, hvor det rettelig hører hjemme, selvfølgelig ved miljøministeren, som i øvrigt har behandlet det i 2 år, over til erhvervsministeren. Men vil hr. Søren Søndergaard ikke anerkende, at det jo ikke er Unionens skyld som sådan, men at det skyldes, at der var en række stats- og regeringschefer, herunder vores egen i øvrigt, af borgerlig, liberal observans, som gjorde det som en politisk handling?

Det, jeg gerne vil prøve at anskueliggøre med spørgsmålet her, er, at Unionen jo ikke har truffet den beslutning, men at det var en bevidst politisk beslutning, der blev taget. Derfor handler Unionen altså også om, hvilke politikere vi sender derned til bl.a. at træffe sådanne beslutninger.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at det gør en forskel, hvilke politikere der repræsenterer Danmark i EU, og at det formentlig også gør en forskel, om end ikke særlig stor, hvilke politikere der bliver sendt til Europa-Parlamentet. Så det er jeg fuldstændig enig i.

Det, der bare er min pointe, er, at den, hvad skal vi sige, liggen på maven for markedet, som overførslen fra miljøministeren til erhvervsministeren var et udtryk for, er ikke noget, der ligefrem står i modsætning til den filosofi, der i øvrigt præger grundlaget for Unionen.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Søndergaard, hvorfor mekanismerne skulle være anderledes i et europæisk samarbejde, end de f.eks. er i det danske Folketing. Vi har haft et folketingsvalg for et par år siden, og der er altså også nogle prioriteter, der er blevet anderledes, fordi der er blevet valgt nogle andre. Sådan er politik vel så vel i Danmark som på europæisk plan.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo, fordi der er nogle udgangspunkter i EU, der er nogle helt basale ting omkring arbejdskraftens og varernes og kapitalens fri bevægelighed, som simpelt hen er grundlaget for eksistensen af EU.

Man kunne selvfølgelig godt drømme om et andet EU. Et EU, hvor man ikke længere havde en situation, hvor man kunne påtvinge et lands befolkning at acceptere nogle dårligere standarder på miljøområdet, eller hvad angår fødevarer osv. og kunne henvise til, at der kræver miljøet, at det ikke kan blive overruled af indre markedlogikken. Det kunne vi godt drømme om, og i så fald ville det være et andet EU. Det er bare ikke det EU, der eksisterer, og det er heller ikke det EU, der er lagt op til i den traktat, som vi behandlede under det tidligere punkt.

Tove Videbæk (KD):

Hos Kristendemokraterne synes vi, det er fornuftigt at gennemføre debatter i Folketinget om Europa-Kommissionens arbejdsprogram år for år. Der er behov for, at EU-sager, EU-debatter og -projekter i langt højere grad kommer på dagsordenen i Danmark.

Så vedrørende Kommissionens overordnede prioritering: Kristendemokraterne er meget tilfredse med, at ti nye lande nu inviteres indenfor i EU pr. 1. maj. Det er vigtigt at fokusere på helheden og på fællesskabet, blev der sagt i indledningen her i mødet, og det er vi helt enige i, og når disse ti lande er med i fællesskabet kan vi i langt højere grad og på en bedre måde være med til at løfte niveauet i disse lande på de mange områder, hvor det er nødvendigt.

Vedrørende stabiliteten og sikkerheden er Kristendemokraterne enige i, at EU skal styrke samarbejdet med vore naboer. Det vil være til glæde og gavn både for de enkelte lande i EU samt nabolandene. Stabilitet og sikkerhed i Europa ser vi hos Kristendemokraterne som en af de grundlæggende og primære opgaver, eller en stor del af det primære grundlag for hele EU's eksistens. I stedet for at man tidligere bekrigede hinanden, kan man nu på en fredeligere måde skændes om fiske- og andre kvoter.

Kristendemokraterne hilser også arbejdet med at løfte det sociale og velfærdsmæssige niveau i de nye medlemslande velkommen.

Et punkt skal der dog bruges speciel opmærksomhed på, og det er vedrørende et punkt, som vi for nylig diskuterede her i Folketinget, og det er atomkraften. Kristendemokraterne mener, at vi bør bestræbe os på at udfase de anlæg, som allerede findes, og der bør under ingen omstændigheder bygges nye.

Vedrørende bæredygtig vækst nævnte udenrigsministeren, at dette område kræver en bred indsats på flere områder, og det er vi hos Kristendemokraterne enige i.

Der blev også nævnt større produktivitetstigninger, innovation, forskning, noget med at styrke konkurrenceevnen osv. Det mener vi til gengæld hos Kristendemokraterne virker som om, der er sat en streg under og tryk på vækst i stedet for bæredygtig. Her vil jeg da sige, at for Kristendemokraterne vil trykket og understregningen ligge på ordet bæredygtig i overskriften. Vækst alene for vækstens skyld er vi hos Kristendemokraterne ikke så voldsomt glade for. Velstand mener vi langtfra er det samme som ellers ensbetydende med velfærd.

Som en lille kommentar i denne forbindelse så er vi også hos Kristendemokraterne meget uforstående over for, at kemikalieområdet er flyttet fra miljøministeren og til erhvervsministeren. Vi mener, det signalerer noget, som er helt forkert.

Men når det så er sagt, kan vi fra Kristendemokraterne slutte op om disse prioriteringer, som også vi mener er af største vigtighed.

Hermed sluttede forespørgslen.

Samtykke til behandling

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den sag, der er opført under punkt 7 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 188: Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. (Konkret anvendelse af præimplantationsdiagnostik).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 23/3 2004. Første behandling 24/3 2004. Betænkning 30/3 2004).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under et.

Kl. 18.10

Forhandling

Tove Videbæk (KD):

Dette er jo anden behandling af L 188 om ægsortering, og der har KD stillet et ændringsforslag, som vi selvfølgelig kan støtte; men lovforslaget i sin helhed kan vi ikke støtte af flere grunde.

Vi mener, at lovforslaget er blevet hastet igennem med meget kort tid til at gennemgå høringsvar, stille spørgsmål m.v., fordi en familie er blevet stillet i udsigt, at hvis de får denne behandling, kan de måske redde deres barn, der lider af en livstruende sygdom.

De sidste svar fra ministeriet på udvalgets spørgsmål var da heller ikke kommet ind, før der skulle skrives betænkning. Kristendemokraterne mener ikke, at det er en forsvarlig måde at lave lovgivning på, når man bruger et sygt barn som spydspids for at haste etisk vidtgående ændringer igennem.

Lovforslaget er desuden formuleret på en sådan måde, at man får det indtryk, at barnet har gode muligheder for at blive rask, hvis Folketinget blot vedtager dette lovforslag. Faktum er jo derimod, at der kun kendes et eneste tilfælde på verdensplan, hvor et sygt barn er blevet rask efter at have modtaget stamceller fra sin donorsøskende, der var født efter præimplantationsdiagnostikken, altså et eneste tilfælde i hele verden, hvor et sygt barn er blevet rask via denne metode, som vi lovgiver om her og nu.

Brug af præimplantationsdiagnostik forudsætter desuden, at mange små fosteranlæg går til spilde, som ellers hver især kunne være blevet et unikt menneske som hver enkelt af os. Kristendemokraterne kan ikke acceptere, at menneskelige liv blot kasseres.

Kristendemokraterne ser desuden et etisk dilemma forude, som går ud på, at den lille dreng måske hurtigt bliver mere syg, uanset at moderen er blevet gravid med en egnet donorsøskende. Har familien så råd, har de tålmodighed til at vente på, at barnet bliver fuldt udviklet? Eller vil man fremskynde fødslen eller foretage en sen provokeret abort med henblik på at høste de potentielt livgivende stamceller? Man kan her forestille sig en del skrækscenarier som beskrevet af en jordemoder i dagspressen for nylig. Det er et uhyggeligt dilemma.

Et andet dilemma og også et alvorligt etisk problem er, at vi skaber et menneske, der ikke er et mål i sig selv, men skabes for at være et lægemiddel for andre. Det er første gang i historien, at vi i Danmark tillader dette, og der skal ikke herske tvivl om, at Kristendemokraterne tager skarpt afstand fra det.

Yderligere kan man forestille sig den situation, at det syge barn ikke bliver rask i første omgang, og så kan det være nødvendigt at tappe knoglemarv fra et donorbarn i flere omgange. Rigshospitalets afdeling for psykologi, pædagogik og socialrådgivning har understreget, at et donorbarn vil blive udsat for en meget stor belastning, især hvis den syge søskende ikke bliver rask. Derfor anbefaler man, at både barnet og familien får tilbudt psykologhjælp.

Konsekvenserne for det raske donorbarn er absolut ikke belyst i forbindelse med lovforslagets fremsættelse og behandling, hvilket er dybt kritisabelt. Jeg har derfor også dags dato stillet yderligere spørgsmål til ministeren om, hvorvidt denne meget store belastning kan gå ind under begreberne velfærdstruende, i alvorlig grad smertefuld eller på anden måde krænkende, som beskrives i bemærkningerne til lovforslaget.

Problemet for os alle, der skal trykke på knapperne, er, at billedet af syge Patrick har fæstnet sig på alles nethinder. Det er et alvorligt problem, for vi risikerer med Silkes mors ord: at tage stilling med hovedet under armen. Derfor foreslår Kristendemokraterne denne ændring, nemlig at ægsortering, hvis loven bliver vedtaget, kun er tilladt indtil 31. marts næste år, såle-